

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Harabina a sudcov JUDr. Igora Burgera, JUDr. Jany Serbovej, JUDr. Libora Duľu a JUDr. Viliama Dohňanského, na neverejnom zasadnutí 18. septembra 2012 v Bratislave, v trestnej veci proti obvinenému **I. T.** vedenej na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 21T/1/2003, prerokoval dovolanie, ktoré podal obvinený **I. T.**, prostredníctvom obhajcu JUDr. J. B., advokáta v Bratislave, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22. septembra 2011, sp. zn. 5 To 8/2011, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. sa dovolanie obvineného **I. T.** **o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne z 21. marca 2011, sp. zn. 21T/1/2003, bol obvinený **I. T.** uznaný za vinného zo spáchania trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, 5 zák. č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení zákona č. 253/2001 Z. z. (ďalej len Tr. zák.), na tom skutkovom základe, že

20. augusta 2001 v Trenčianskych Tepliciach ako spoločník a konateľ obchodnej spoločnosti L.-S s. r. o. S., v rozpore s čl. 3.1 Dodávateľsko-odberateľskej zmluvy z 13. decembra 2000 medzi spoločnosťou L.-S s. r. o. a M., s. r. o. S., a v rozpore so spoločenskou zmluvou z 21. júla 1999, bez predchádzajúceho rozhodnutia valného zhromaždenia a súhlasu väčšinového spoločníka L. M. postúpil pohľadávku spoločnosti L.-S, s. r. o. S. voči bonitnej spoločnosti M., s. r. o. S. vo výške 4.073.244,57 Sk (135.206,95 EUR), ktorú tvorili neuhradené faktúry č. X. z 29. júna 2001, č. X. z 24. júla 2001, č. X. z 11. júla 2001, č. X. z 24. júla 2001, č. X. z 11. júla 2001 tretej osobe za 1% sumy, aj napriek tomu, že nevykonal

žiadne opatrenia smerujúce k vymoženiu pohľadávky a následne 19. septembra 2001 predal svoj obchodný podiel v spoločnosti L.-S, s. r. o. zostávajúcim spoločníkom, ktorých o odpredaji pohľadávky neinformoval, a preto vedel, že k vysporiadaniu jeho obchodného podielu došlo bez odpredanej pohľadávky, čím spoločnosti L.-S., s. r. o. S., V. C. X., spôsobil škodu vo výške 4.073.244,57 Sk (135.206,95 EUR).

Krajský súd mu za tento trestný čin uložil podľa §§ 250 ods. 5, 40 ods. 1, 5 písm. c/, 58 ods. 1 písm. a/, 59 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 2 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky. Podľa § 229 ods. 1 Tr. por. v znení účinnom do 1. januára 2006 (ďalej len „Tr. por.“) odkázal poškodeného L.-S s. r. o. V. C. X., S., s nárokom na náhradu škody na konanie o veciach občianskoprávných.

Rozsudok krajského súdu podľa § 139 ods. 1 písm. b/, alinea c/ Tr. por. nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 22. septembra 2011, kedy najvyšší súd uznesením, sp. zn. 5 To 8/2011, podľa § 256 Tr. por. odvolania obvineného, krajského prokurátora a poškodeného zamietol. Uznesenie odvolacieho súdu bolo obvinenému doručené 11. novembra 2011, jeho obhajcovi, J. B., 8. novembra 2011 a náhradnému obhajcovi, Mgr. J. L., 7. novembra 2011.

Krajský súd predložil 9. februára 2012 dovolaciemu súdu dovolanie, ktoré podal obvinený prostredníctvom obhajcu 14. decembra 2011, proti citovanému uzneseniu najvyššieho súdu, v ktorom uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. g/, i/ zák. č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok (ďalej len „Tr. por.“) v znení neskorších predpisov.

V dovolaní zrekapituloval doterajší priebeh trestného stíhania, v rámci ktorého bol súdom prvého stupňa dvakrát oslobodený spod obžaloby. Až po druhom vrátení veci odvolacím súdom ho krajský súd uznal za vinného zo spáchania trestného činu podvodu na skutkovom základe uvedenom v napadnutom rozhodnutí. V dovolaní zopakoval aj doterajšiu argumentáciu vo vzťahu ku skutkovému a právnomu stavu veci. K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. uviedol, že neboli naplnené zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu podvodu. Odvolací súd podľa jeho názoru nesprávne posúdil údajný spôsob uvedenia do omylu. Pravdou je, že čakal, či spoločnosť M. nespláti svoj dlh voči spoločnosti L.-S., s. r. o. Keďže sa tak nestalo, po dohode so spoločníkmi a po konzultácii s právnikom postúpil pohľadávku tretej osobe. V tomto smere

poukázal na výpovede svedkýň T. a H., ktoré vyvracajú tvrdenia spoločníkov. Jeho konanie nenapĺňa subjektívnu stránku skutkovej podstaty trestného činu podvodu v dôsledku chýbajúceho omylu. V súvislosti s právnou kvalifikáciou skutku poukázal aj na pochybnosti v otázke vzniku škody. Spoločnosti L.-S, s. r. o. nikdy „skutočná škoda“ v zmysle Trestného zákona nevznikla, o čom svedčí aj to, že si neuplatnila nárok na náhradu škody v adhéznom konaní. Zdôraznil, že ak mal previesť predmetnú pohľadávku v rozpore s dodávateľsko-odberateľskou zmluvou, tak ako sa mu to kladie za vinu, nemohlo dôjsť k jej platnému postúpeniu na tretiu osobu. Po právnej stránke bola táto pohľadávka stále majetkom spoločnosti L.-S, s. r. o., preto jeho konanie nemohlo naplniť skutkovú podstatu trestného činu podvodu. Usvedčujúcim dôkazom o jeho vine nemôže byť fakt, že zo spoločnosti vystúpil bez započítania postúpenej pohľadávky. Vzhľadom na neexistenciu obohatenia nemohlo dôjsť ani k naplneniu tejto časti objektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu podvodu. Naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. obvinený vidí v postupe odvolacieho súdu, ktorý dvakrát vrátil vec na konanie krajskému súdu pre nesprávne skutkové zistenia. Pripomenul, že bol uznaný za vinného na základe právneho názoru odvolacieho súdu. Odvolací súd pritom odlišne hodnotil dôkazy bez toho, aby ich sám vykonal. Ide o neprípustný, nezákonný postup, ktorý je v rozpore s ustálenou judikatúrou najvyššieho súdu. Navrhol preto, aby dovolací súd vyslovil porušenie zákona v neprospech obvineného, zrušil napadnuté rozhodnutia, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a prikázal krajskému súdu vec v potrebnom rozsahu znovu prerokovať a rozhodnúť.

V zmysle § 376 Tr. por. prokurátor uviedol, že krajský súd objasnil všetky skutočnosti významné pre rozhodnutie a vykonané dôkazy správne vyhodnotil. Právna kvalifikácia skutku je správna. Obvinený konal v úmysle iného obohatiť na škodu cudzieho majetku tým, že napriek dodávateľsko-odberateľskej zmluve a dodatku č. 1 spoločenskej zmluvy postúpil ako nedobytnú pohľadávku dlžníka, ktorý bol solventný. Rozsudok krajského súdu považuje za zákonný a navrhol podané dovolanie odmietnuť.

So zreteľom na novelu Trestného poriadku realizovanú zákonom č. 262/2011 Z. z. a prechodné ustanovenie § 567j ods. 2 na rozhodnutie o dovolaní obvineného sa aplikuje Trestný poriadok v znení účinnom od 1. septembra 2011.

Najvyšší súd ako súd dovolací zistil, že dovolanie je prípustné, bolo podané oprávnenou osobou, v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§§ 377, 368 ods. 1, 2 písm. h/, 369 ods. 2 písm. b/, 370 ods. 1, 3 Tr. por.), ale súčasne po preskúmaní veci zistil i to, že je potrebné ho odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Konkrétne uplatnené námietky, tvrdenia a právne názory zakladajúce existenciu určitého dovolacieho dôvodu musia vecne zodpovedať jeho zákonnému vymedzeniu v zmysle § 371 Tr. por. Ak dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania a reálne však obsahuje iba argumenty stojace mimo zákonného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por. Z rozhodovacej praxe dovolacieho súdu vyplýva, že tento dôvod odmietnutia dovolania obsahovo zodpovedá dôvodu zamietnutia dovolania podľa § 392 ods. 1 Tr. por. Dovolanie sa podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmieta, ak je zrejmé už v štádiu predbežného preskúmania dovolania, vykonávaného v zmysle § 378 Tr. por., že nie sú splnené, resp. preukázané dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok v rámci trestného konania je spôsobilé privodiť prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, a preto ho možno aplikovať iba v prípadoch, ak je to odôvodnené závažnosťou pochybenia napadnutého rozhodnutia súdu. V tomto smere aj Ústavný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti plne akceptuje, že dovolací súd nie je už na základe samotného vymedzenia dovolacích dôvodov v § 371 Tr. por. predurčený k úplnému prieskumu rozhodnutí nižších súdov činných v rámci trestného konania. Aj preto **sú dôvody dovolania**, v porovnaní s dôvodmi zakotvenými pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní, **podstatne užšie**.

Dovolací súd preskúmal spisový materiál a zistil, že okolnosti, ktoré obvinený uvádza v dovolaní, boli súčasťou jeho obhajobnej argumentácie prednesenej v konaní pred odvolacím súdom. Jeho námietky a tvrdenia vecne nezodpovedajú zákonnému vymedzeniu uplatnených dovolacích dôvodov.

Dovolanie podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití

iného hmotnoprávneho ustanovenia; **správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.**

Podstata správnej právnej kvalifikácie spočíva v tom, že skutok ustálený súdmi nižšieho stupňa je subsumovaný pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad, nesprávna subsumpcia, odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

V tejto súvislosti obvinený spochybnil naplnenie zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, 5 Tr. zák. v znení zákona č. 253/2001 Z. z.

Vychádzajúc z prezumpcie správnosti a úplnosti skutku v skutkovej vete rozhodnutia ustálenej súdmi prvého a druhého stupňa uvedený skutok **napĺňa všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, 5 Tr. zák.** v znení zákona č. 253/2001 Z. z. Obvinený predstieraním (ľst'ou), že ide o nedobytnú pohľadávku, túto previedol na iný subjekt a týmto konaním spôsobil škodu v zmysle kritérií uvedených v § 89 ods. 13 Tr. zák., pričom následne zo spoločnosti L.-S., s. r. o. vystúpil bez započítania tejto pohľadávky, keďže túto podstatnú skutočnosť pred ostatnými spoločníkmi zamlčal.

Tvrdenie obvineného, že nevznikla „skutočná škoda“, čoho dôkazom má byť fakt, že poškodená spoločnosť si neuplatnila nárok na náhradu škody v adhéznom konaní, je zavádzajúce. V danom prípade išlo o dokonaný trestný čin podvodu, pretože majetok obchodnej spoločnosti tvorený súhrnom všetkých majetkových hodnôt vrátane pohľadávok sa znížil práve z dôvodu, že táto spoločnosť prestala disponovať s postúpenou pohľadávkou. Nemá oporu vo vykonanom dokazovaní ani tvrdenie obvineného, že odvolací súd nevenoval dostatočnú pozornosť ďalšiemu „osudu pohľadávky“. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia totiž vyplýva presný opak. Skutočnosť, že predmetná pohľadávka bola po ukončení súdnych sporov so subjektmi, ktorým bola protiprávne postúpená, poškodenej spoločnosti v plnom rozsahu uhradená zo strany dlžníka, má vplyv len v otázke náhrady škody. Nejde však o okolnosť, ktorá by spôsobila zánik trestnosti činu, ako sa mylne domnieva dovolateľ.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. obvinený odôvodnil „nepripustným a nezákonným“ hodnotením vykonaných dôkazov zo strany odvolacieho súdu.

Dôvodom dovolania podľa tohto ustanovenia je vykonanie dôkazov súdom spôsobom, ktorý je v rozpore so zákonom. Nesúhlas obvineného s rozsahom vykonaného dokazovania, jeho hodnotením a následne ustálením skutkového stavu nemožno subsumovať pod žiadny dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Dovolací súd zdôrazňuje, že dokazovanie v danej veci bolo vykonané zákonným spôsobom. Odvolací súd postupoval v zmysle Trestného poriadku, keď uplatňujúc kasačný princíp napadnutý rozsudok z dôvodov uvedených v § 258 Tr. por. zrušil a vrátil vec krajskému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol (§ 259 ods. 1 Tr. por.). Je pritom povinnosťou odvolacieho súdu vymedziť rozsah, v ktorom má súd prvého stupňa vec znova prejednať a rozhodnúť, prípadne vysloviť právny názor (§ 264 ods. 1 Tr. por.). Námiety dovolateľa v tomto smere nepovažoval dovolací súd za opodstatnené.

V posudzovanej veci podmienky dovolania obvineného I. T. neboli splnené, preto ho na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por. musel dovolací súd odmietnuť.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 18. septembra 2012

**JUDr. Štefan H a r a b i n, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Gabriela Protušová